

ಮರುಕಳಿಕೆ

ಸ್ತೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಗುವ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ವಾದ ಲಿಚಿತವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲಷ್ಟುತ್ತು. ನವಗಿರಿನಂದರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿತ್ತು, ಅದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಸ್ತೀಯರ ಸ್ತೇಚಣವರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಮುಂದುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಈ ಸಂಶಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನವಗಿರಿನಂದರು ಸ್ತೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಎಲ್ಲ ಕೆಡುಪುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಾವಾತಿಯ ಜೀವನ ಜರಿತ್ತೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅವಶೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ದೇರೂದ್ದರೂ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ಹೋರಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಇವ್ವಾಗಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೀತಿಸಿದವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದು ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಕದ್ದು ಮುಖ್ಯ, ತನ್ನವರಿಂದ ದೂರ ಒಡಿಹೋಗಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕೆಡುಕಣ ಮೂಲ ಇರುವುದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲ; ಅವಳ ವೃಕ್ಷತ್ವದ ದೂರಪವಾದ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಜಂಗಿ ವೈಚಾರಿಕತೆಯೂ ಬೆಳೆಯಿದ್ದರೆ ಸ್ತೀಯರ ಅದೇಪತನಕೇ ಅದು ಹೇತುವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೂ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರೂ ಏನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನವಗಿರಿನಂದರು ಹೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧವೆಯಾದ ಪ್ರಮೀಳಾ ಮತ್ತು ಕೇಶವರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಆ ಕಾಲದ ತಂಡ

ತಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವೂ ಸಹಜವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಾರದು. ಅದರೆ ಅವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವು ಗಟ್ಟಿ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉರಿನಿಂದಲೂ ಓಡಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂಡರೆ ಒಷ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೇಶವ ಪ್ರಮೀಳಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾನೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬದುಕು, ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತು, ಕೃಷಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನವಗಿರಿನಂದರು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯ ಸನ್ವೇಶಗಳು, ಅರತರಂಗದ ತಾಕಲಣಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಾಮಪ್ರಯ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಓದುವ ಭಗವದ್ಗೀತೆಗೂ, ಅವರ ಆಸೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ತಾಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಳಿಸಂತೆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಕರ್ಮಣೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ದಾಮೇಂದರ ಅಭರಣಾಳ ಸಮರ್ತ ಕಣ್ಣರೆಯಾದಾಗ ಅವರು ಆತ್ಮಶೋಧನೆಗೆ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಾನು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕಷ್ಟದ ಬದುಕು, ಪೂಜೆ, ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮ, ವಾಯುಸುತ್ತಿ, ಗೀರಾಪಾರಾಯಣಗಳು ಅವುಗಳ ಪರಿಮಾಜನೆ ಮಾಡಲಾರವೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೇಮಾವತಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮಾಧವನ ಬಿಗ್ಗಿ ಅಸಹ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ ಸುಂದರೇಶನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಭಾಗಗಳು ಫ್ಲಾಟೀಲೋನ್ 'ಮದಾಮ್ ಬಾವರ' ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ ಮದಾಮ್ ಬಾವರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಅವಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯ ಭಾಗಗಳೂ ಮನನೀಯವಾಗಿವೆ.

‘ಕೊಳೆಸಾಲು’ ಮತ್ತು ‘ಹಸುರೂರು’ (ದಾಮೇಂದರನ ಹೆಡತಿ ಪದ್ಭಾವತಿಯ ಉರು) ಎಂಬ ಹಸರುಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ,